

to biva valjda i drugdje. Interes za koncil medu đacima je velik. To raspoloženje bi trebalo dobro iskoristiti. Ne bismo trebali čekati dok nas daci zamole pa tek im onda govoriti o koncilu, nego bi bilo poželjno da svi vjeroučitelji sami zagriju djecu za ciljeve koncila, da im prikažu kako i o njima ovisi uspjeh koncila pa ako ništa ne mogu, mogu moliti. To je prvi i veliki doprinos uspjehu rada koncilskih otaca.

O. F. VLAŠIĆ

CERKVENI STENSKI ČASOPIS

Med osnovne dušnopastirske prijeme spada spretnost obveščanja vernikov. Najsplošnejše sredstvo za to je farno oznanilo pri nedeljski maši, čeprav ima svoje pomanjkljivosti. Prva pomanjkljivost je v tem, da kljub razločnemu oznanjevanju verniki več oznanil preslišijo ali se zaradi obsežnosti vseh ne zapomnijo. Kadar so oznanila dolga izgubimo tudi veliko dragocenega časa, posebno še, če se pri oznanjevanju ponavljamo ali se preveč mudimo s tem, katere maše bodo opravljene drugje. V pomoč farnim oznanilom se uveljavlja danes cerkveni stenski časopis. Napak mislimo, da se je pojavil kot nadomestilo za nabožno časopisje preko katerega so verniki res lahko hitro obveščeni o cerkvenih zadevah. Stenski časopis sodi med sodobne dušnopastirske prijeme in ga poznajo tudi tam, kjer imajo verskih časopisov na pretek.

Na vidnem mestu, najbolje pri glavnem vhodu, visi deska ali zasteklena ploska omarica kamor pripenjamo farna oznanila napisana z razločnimi črkami. Cerkevni stenski časopis ima predvsem informativni značaj, čeprav se mu pridružuje tudi poučni. Temu namenu mora biti ukrojena vsebina. Stenski časopis je pravzaprav okrajšan časopis, podoben dnevnemu časopisju, od katerega obdržimo naslove, odmislimo pa vsebino. V kratkih stavkih je izražena misel, katera opozarja vernike na cerkveno bogoslužje, jih seznanja z vsebino praznika, svetniškega godu, nedeljskega evangelija. Misel vernika prevzame in ga spremlja v cerkvi. Zgrešil bi namen stenskega časopisa kdor bi objavljaj obsežne članke ali ves plakat izpolnil z drobnim pisanjem. Takšen »stencas« bi bil vsebinsko lahko zelo popoln, toda manj privlačen in zato tudi ne informativen. Ob njem bi se zadrževal le tisti, ki čaka na vlak ali avto.

Cerkveni stenski časopis more imeti več rubrik. Najbolje ga razdelimo na stalni in gibljivi del. Stalni del naj obsega predvsem popis cerkve, njen nastanek in umetniško vrednost. Bravca naj seznanijo tudi z zgodovino fare, opozori naj na znamenite moše, ki so v fari rojeni ali v njej delovali. Po svetu izdajajo posebne brošure, ki jih dobiš pri vhodu v cerkev in te seznanijo z vsemi znamenitostmi cerkve in župnije. Tudi naše vernike, zlasti tuje obiskovalce, je treba seznaniti z umetniškim bogastvom, ki ga hranijo naše cerkve. Ljubljanski nadškofijski ordinariat je naročil rektorjem cerkva, naj skrbno zbero vse, kar je mogoče vedeti o cerkvenoumetnostnih spomenikih v naših cerkvah in s tem seznanijo tiste, ki cerkev obiskujejo. »Na primeren način in v kratki obliki, v tujskoprometnih krajih morda celo v več jezikih«, pravi okrožnica, »naj bi bilo sestavljeno kratko poročilo o zgodovini cerkve in njenem slogu, o slikah in kipih ter o njihovih avtorjih in podobno. S tušem ali kako drugače jasno napisano poročilo naj se obesi na primernem kraju ob vhodu, da ga verniki in tujci lahko berejo. S tem se jim bo pomnožilo tudi spoštovanje in ljubezen do cerkve, v kateri se udeležujejo bogoslužja« (Okrožnica 4/1958, 7).

Gibljivi del je dvojen: bolj gibljivi, na katerem menjamo članke, oznanila, sporočila vsak teden in manj gibljivi, ki se od bolj gibljivega razlikuje po obsegu in vsebini. Navadno je to plakat, ki s slikami in ustreznimi sentencami označuje cerkveno obdobje (advent, post), opozarja na pomemben praznik (božič, veliko noč, farno žegnanje) ali na važen verski dogodek (cerkveni zbor, cerkev v misijonih, opis farne slovesnosti). Izmenjamo ga takoj, ko predmet ni več aktualen.

Važna je tudi tehnična izdelava stenskega časopisa. Ako dušni pastir sam za to nima veselja ali se morda ne čuti sposobnega, se mu nudi lepa prilika, da tako zvabi k cerkvi katerega nadarjenega dijaka, študenta ali koga drugega, ki kaže veselje do tega. Mlad človek se rad »pokaže«, posebno še, če mu duhovnik dokaže zaupanje. Duhovnik naj mu samo nakaže misel in ga pri delu vodi, izdelavo pa prepusti njemu.

Dušne pastirje včasih ovira tudi pomanjkanje potrebnega materiala, zlasti slik. Slika je središče stenskega časopisa. Ljudje ga bolj gledajo kot bero, zato je izbor slik nadsve važen. Kdor zna risati, se težavi izogne tako, da sam nariše to, kar hoče povedati ljudem. Vedeti je treba, da za stenski časopis niso izključno potrebne samo nabožne slike. Slike lah-

— Biblijskim čitanjem morat će se pokloniti veća važnost i potrebna pažnja.

— Kod svih nedjeljnih misa bit će barem kratki nagovor.

— U pojedinim će prigodama biti dozvoljeno da se sv. Pričest dijeli pod obe prilike.

— Bit će dozvoljeno da više svećenika zajedno celebrira (koncelebracija), a zabranjeno da više svećenika pojedinačno u isto vrijeme i u istoj crkvi celebrira.

— Nerazumljivi obredi bit će dokinuti.

S nestrpljivošću očekujemo ove i još druge liturgijske reforme.

Revnost za bogoštovljem vidjet će se kod provođenja svega onoga što je Crkva smatrala potrebnim i zgodnim da obnovi.

o. J. R.

VIJESTI

Drugo zasjedanje sabora. Na blagdan sv. Mihovila, 29. rujna otvorio je Sv. Otac Pavao VI drugo zasjedanje II Vatikanskog sabora. Tom prigodom održao je govor u kojem je istakao četiri svrhe sabora: dublja spoznaja Crkve, Obnova crkvenog života, sjedinjenje kršćana i kontakt Crkve s današnjim svijetom. Papa je naglasio da koncil treba doprinijeti pomlađivanju Crkve. Crkva se u naše dane mora pokazati kao »Crkva ljubavi«. U pogledu odnosa prema nesjedinjenim kršćanima rekao je: »Ako smo mi s naše strane bilo što krivi za razdor, molimo Boga da nam krivicu otpusti, a molimo također i braću da nam oprostite. A ako bi drugi imali što osjetiti da su krivi, mi smo s naše strane spremni oprostiti sve uvrede koje su nanesene katoličkoj Crkvi i zaboraviti na žalost koja joj je razdorom bila prouzrokovana. Neka nebeski Otac primi ovu našu izjavu i dovede nas sve do iskrenog bratškog pomirenja« (Der Sonntag 1963, 40,3).

Koncilске sheme. Od 70 koncilskih shema iz prvog zasjedanja, koncilске komisije su izdvojile samo ovih 16 i predložile drugom zasjedanju: 1. Božja objava, 2. Crkva, 3. Bl. Djevica Marija, Majka Crkve, 4. Biskupi i uprava biskupija, 5. Ekumenizam, 6. Klerici, 7. Redovnici, 8. Laički apostolat, 9. Sjedinjene istočne Crkve, 10. Sveta liturgija, 11. Dušobrižništvo, 12. Ženidba, 13. Odgoj klera, 14. Katoličke škole i sveučilišta, 15. Misije, 16. Štampa, film, radio i televizija. Na temelju onoga što je došlo do izražaja za vrijeme prvog zasjedanja koncila predložena je nova 17. shema o djelovanju Crkve u današnjem svijetu (Kirchenz. für das Bistum Hildesheim 1963, 40, 2).

Vodstvo koncila. Kao svoje delegate i glavne rukovodiocce (»moderatores«) koncila imenovao je Sv. Otac četvoricu kardinala. Agagianiana (Armenija), Lercara (Italija), Suenensa (Belgija) i Döpfnera (Njemačka). Poznato je da su se kardinali Lercara, Suenens i Döpfner za prvog zasjedanja koncila pokazali kao pobornici naprednih ideja (Ibid. 38,1).